

ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ

орган на социалдемократическата партия в Плевенския окръг.

ИЗЛИЗА ДВУСЕДМИЧНО

АБОНАМЕНТ: 10 ЛЕВА ЗА ГОДИНА.
10 ЗА ПОЛОВИН ГОДИНА.

ЕДИН БРОЙ 50 СТ.

1922

Нова година —

нови борби.

Отива си старата 1921 година при едно всеобщо възмущение против дружбашкото управление и при назначките на онези борби, неминуем резултат на които ще бъде провалът на това управление.

Мястото и лозунгите на нашата партия в тези борби се определиха от току що състоялия се виш партийен съвет. Издадена от него декларация заповед партията ни да застане

Начело в борбата срещу дружбашката тирания.

Всички мостове между нас и дружбашките са окончателно сломенни. Онези типове от нашата среда, които счичиха историята за трудовия блок са вече в редовете на комунистите и там работят за същата идея. За нас, както и за целия български народ, днешното управление си остава

С него ние сме във непримирима война от 1919 г. до днес и тази война ще продължим със двойна енергия през настъпващата година.

НИЕ ИСКАМЕ:

1) 919

2) Социалистическа регламентация на ступанския живот със цел да бъде осигурена прехраната, облекло и жилища на дребните съществуващи.

3) 919

БЪЛГАРИЯ през 1921 година

Току що изминалата се година, бедна от кжм шумни и сензационни политически събития, се ознаменова със две крупни политически явления: Идеиния и морален банкрут на двете сродни политически котерии: дружбашката и тесняшката. Заздравили своята власт през 1920 година, дружбашките имаха на разположение една пълна година за творчество и дела. Вместо да се отдадат на работа, те станаха поклонници на принципа

Борейки се със дружбите в името на тези наши искания ние не трябва да забравяме.

Виновността на буржоазните партии и комунистите за в севластие на дружбите.

Последните се настанаха здраво на власт през 1920 г., като Буржоазните партии, от страх пред издигания се социализъм, мълчаливо признаха на Стамболийски неограничените права на диктатор. И, ако днес същите партии надигат гласове срещу тоя диктатор, ние сме длжжи да напомним на българския народ 1919 година, когато ние бяхме в борба със същите партии за една истинска.

Нова власт с нови принципи. Навред тогава те воюваха срещу нас и се пригърнаха със дружбашките. Днес съживите им са само за кухите конституционни норми, но не за интересите на този народ, които пренабрегнаха през 1919 год, както и сега.

Трудна и продължителна ще бъде борбата срещу дружбашката тирания. Но победата ни в тази борба ще бъде неосъмнена. Новите времена родиха нови идеи, и те искат нови хора и партии, които да ги реализират. Да се готвим за да съборим и наследим дружбашкото управление е завета, който ни оставя отлитящата 1919 година.

Честита да бъде новата, година на борците, нека тя да пробуди спящия в апатия по села и градове народ и да му донесе победата!

В края на 1921 г. дружбашките се чувствуват останали сами със своите пристъпления, очаквайки заслужено възмездие за двегодишното си управление.

Същата участ сполетя и тесняшката котерия. След майското опожаряване на клубовете и, след катастрофалната капитулация на Московските им покровители пред Европейския капитализъм, след пълното организационно разложение на нейните банди, тесняшката котерия се обжрна в обикновена житарска фирма. Тя вече се не

бори — тя търгува. И тук, значи, вжзтържествува принципа Търгувай и обогатявай се!

А широките работни маси в България прекараха една тежка година, пълна със лишения и мъки. Бедствува работничеството, бедствува занаятчийството, а селяниията живее във старата си мизерия, мамена със високите цени на земеделските продукти, които със нищо не подобряват положението й.

Скжпотия, безправие, корупция и политическа апатия на народа — това е картината на българската действителност през 1921 година.

Сред тази действителност се зараждат вече назначките на народното движение, което ще срути дружбашката диктатура. Не ще дойде вжлната на това движение от средата на обединяващите се буржуазни партии. Вижте само каква анемичност и безнадежност веят от техните „обединителни“ акции!

Дружбашката диктатура ще бъде сломена само когато се пробуди и възстанови силите си онзи коло, който дирижираше политическите събития през 1918/1922 година — организирания държавен и частен наемник. Да пробудим този колос — това е завета на борците през 1921 година.

ДА СЕ ГОТВИМ за февруарските избори.

Само няколко седмици ни делят от деня на общите селски и градски общински избори в страната. Тези избори ще имат голямо политическо значение. Те ще бъдат барометър за настроението на народната маса, те ще покажат до колко са нагнели условията за проваляването на дружбашката власт.

Правителството се готви трескаво за тези избори. Ние не говорим за административните приготовления, които са вжн от нашето наблюдение. Ние говорим за напжжт на правителството да приложи закона за трудовата поземлена собственост. Това е последния патрон, който остава на дружбашките. Защото по всички други посоки тяхната политика е фалирала, те достигнаха до самооплюване.

Нашите другари, селски и градски трябва да застанат на поста си. Вишият партийен съвет със своята декларация им дава директиви за предстоящите борби. Вжрху тези директиви ще се повжрнем в следуюция брой на вестника сега, обаче, искаме да подканим нашите другари кжм бодрост и организация. Нека поникнат навсежже из окръжга партийни групички, около които ще се оформят изборните листи. Навсежже нашите другари трябва да изле-

зат със свои листи, без да се гледа на малочислеността им. Нашата малочисленост вжв тези дни се компензира напжлно със силата на нашите идеи и със идеиния фалиш на на нашите противници.

На поста си, социалдемократи! Нека не се изгуби нито един глас, който може да бъде даден за социализма!

Прилаганието на закон за трудовата поземна собственост.

След като се колеба близо две години да приложи или не този си закон, дружбашкото правителство реши да почне това приложение току що пред близките общински избори. Явно е, че намерението на дружбашките управници не е да извжршат една добре обмислена и полезна реформа, а да си направят една агитация пред изборите със последния патрон, който им остава.

Прилаганието си закона е вжв началото си. Но и сега пролича, че и този закон ще се прилага така, както са се прилагали всички досегашни дружбашки закони.

По отношение противниците на дружбашкия съюз законът се прилага сурово и немелостиво, по отношение „нашите“ — със неопозволено снизхождение. Не се зачитат никакви вжзражения, почиващи на законни причини.

И, като се вземе предвид, че втората и последна инстанция по прилагане на закона е също така административна на чело със суржжния уравниел — ще се разбере,

Още не е започната процедурата по него и се разбира, че ще се прави явна разлика между „наши“ и „ваши“.

При това положение и то закон ще го сполети участта на чл. 4. трудовата повиност и пр. Ще пропадне още една важна и навременна реформа, защото се прилага по такъв начин, който да я компролементира.

Европа през 1921 година

Старата година намери в началото си Европа при едно видимо захождение на Руския болшевиизъм.

Първия и очевиден белег за това захождение беше Кронщадското вжстание, което по-

каза, че режима на Руския болшевиизъм се руши в основите си. Кжржавото потушение на това вжстание вся голямо смущение вжв собствените редове на палачите. И за да задушат това смущение и прикрият близкия си фалит, Московски диктатори решиха на всека цена да предизвикват вжлнения в средния Европа, за да залжжат изпжчжения и отчаян руски „народ“ с една нова надежда от запад. Тази беше причината на злополучената

Мартенска авантюра в Германия, последните разкрития по нея показваха че Берлинските и Московски комунисти носат незначимата със нищо отговорност на престжлни провокатори за смърта на стотини невини работници и милиарди материални блага на целия германски народ. Ако тази провокация не се последна със една реакция по унгарски образец, това се длжи само на твърдата ржка на германските мажоритери.

Последваха годишните конгреси на Британските, Скандинавските, Италиянските, Швейцарските и други работнически и социалистически партии. Вжв всичките тези конгреси болшевишката тактика е отхвжрлена на огромно болшинство. Явно е, че Европейският пролетарят застава на твърди позиции срещу Московските попжлзновения. Това нещо се отрази много чувствително вжрху единодушното и активността на Московските сектанти. На международния комунистически конгрес, който се откри през юлий в Москва, требаше да се отлагат на няколко пжти заседанията, за да се дойде до едно видимо еденомислие по важните вжпроси. Комунистическите успехи бежа недостатжчни да се предвжкентусяжжм на свиканите от целия свет дервиши, и за това се прибегна до шумни паради и тържества със червените войски.

Току що се разотидоха делегатите от този конгрес и от Русия почнаха да долитат отчаяни вопли за бушуюция глжвред 50 милиона население. Този глжвред беше смжртен удар за болшевишкия режим. Той покрусил моралния му престжж, той отне и последната му вжжможност да се отдаде на главоломно „комунистическо“ творчество. И болшевиизмът падна на молба пред всеевсетския капитализъм за помощ, като обеща пжлно отричане от своите лудости, със запазване самия на голата си власт.

Догдето по този начин ликвидирваше една язва в тялото на международния пролетариат, вжв противния лагер — буржоазния и империалистичния — се повжрна самоувереност и моща. Но заедно със това, този свет се сжжваше вжв всяка своя крачка кжм бжржжзната реставрация вжв подмолните камъни на това наречената репарационна криза. Тази криза разстройва всеевсетското ступанство и разжжжна и вика пролетариата кжм нова ориентировка и кжм нова организация за извеждането

на света от бедните, във които го вкарва империализма Б. пролетарият се поврща към своя синдикален интернационал, като изгонва от него раздорниците — комунисти, и във скоро време ще бъдат увенчани със успех усилията му за възстановяване на единия политически интернационал.

Това е завета, който изтеклата година завещава на борците през настъпващата година. И, когато този завет бъде изпълнен, света ще може да се поздравя със своето **оздравяване** от двата смъртни недъзи: лудостите на болшевизма и на всесветския империализъм.

ОТЗИВИ

ФИНАЛ

Историята с партийната принадлежност на Никола Сакаров има вече своя финал — безславен и срамен. През последната кръвопийска червена седмица, когато „масите“ се показваха много равнодушни към тесняшкото тече, последното обявило, че приема за партийни членове *всички подали заявления за такива, без оглед на тяхното минало и без гаранция за тяхното бъдеще*. Възползуван от тази „амнистия“ Сакаров подал молбата си. Натъкнат случайно върху нея, местния тесняшки комитет се побоял да реши сам приемането на Сакаров и внесъл въпроса в организацията, където контрабанда

Сега вече Сакаров е комунист без предлагателно

Във това му качество и за ознаменуване на неговото кръщение тесняшката парламентарна група му възложила да дебютира на 19 декември в камарата по законопроект за недостатъчната в теринарна служба. Сакаров е преглътнал мъченически тази обидна и е говорил без обичния му патос, завършвайки със стереотипното: „добитъка нема да получи достатъчно медицинска помощ, докато държавната власт не влезе във ръцете на работническите, селски и войнишки съвети“... и пр.

Васил Нейчев, прочие, има вече един другар в редовете на комунистите.

Интересно е държанието на „диктаторът“ Георги Димитров към това събитие. Поздравен от буржуазните общински съветници в София за „придобивката“, Г. Димитров тропнало отговорил: „Сакаров е бил ваш лакей и така ще си останем“...

Не знам, не помня

Който иска да види картинката на най-жалкото политическо малодушие и най-мизерното човешко падение трябва да посети заседанието на държавния съд или да чете дневниците им.

Изправени са на подсъдимата скамейка не обикновени кокошари, а големи политически личности — Спомнете си само фигурите на тези величия, когато бяха на министерските кресла каква наглост, каква надменност одицеворяха некогате! За тях тогава всичките им противници бяха невежи, предатели и тесни умове, несвещащи посоката на развиващите се събития. Те — Фердинандовите съветници — всичко знаеха, всичко разбираха, всичко можеха!

Вижте ги днес в Славянската беседа! Пред страхът от угрожащото ги възмездие те са загубили не само политическото си, но и човешкото достойнство. Вчерашните диктатори, които със едно драсване на перото хвърляха българските народ в потоци кръв, днес са жалки пигмени, които на всички въпроси, които целният разяснение на техните действия, отговаря само с една фраза:

— Не зная, не помня, не бях там...

Какво падение! Последният конекрадец има по-големо достойнство пред лицето на правосъдието от тези либералски величия.

Техното поведение като подсъдими затвърждава отдавна сложилата се присъда в ума и сърцето на всеки честен българин спрямо тези бандити и техните политически партии:

— Смърт, политическа смърт за тези, които смъртвяха щастие на цел народ!

— Смърт и за техните национал-либералски котила, които днес се приравняват във безсрамие си със своите злополучни лидери, като забравят своето минало и се изпъчват отново пред народа в качеството си спасители.

ФАРС

Така може само да се нарече играта на оставка от страна на дружбашкия кмет Червенков. Както тържествено беше прокламирана тази оставка, така безславно бе оттеглена. Тя даде повод само да се прояви излишен път безсилието и сервилността на буржуазния блок и падението на комунистите. През време на разискванията по тази оставка Луканов биде изобличен от дружбашките, че едва преди два месеца е отишъл в квартирата на министър Обов за да моли за крилата му от дружбашката жандармерия. Смесена и жалка картина представяват заседанията на общинския съвет в едно време когато целото измъчено гражданство чака дена от този съвет.

Черния блок

Негласния блок между дружбашките и комунисти, обрисван от Стамболийски със известната история за „беззъбата мечка“ се манифестира напоследък по един много явен начин. Това стана със вписването на предложението за отменяване закона за гарантиране свободата на събранията, внесено и поддржано заедно от дружбашки и комунисти, при ръкоплесканието на Александър Стамболийски. Предложението, както е известно, пропадна след двукратно гласуване, като покри само със нечуван позор българските комунисти, простили се отдавна със всякаква чест. Но блокът не се отчайва.

Ние сме доволни.

Комунисти в услуга на контрареволуционерите

През града не минаха части от армията на Деник-Врангелов. Те отиват не къде и за багажа си имат нужда от кола и каруци.

Веднага на площада пред казармата, дето бяха се спрели контрареволуционерите, се струпаша маса каруцари от разни крайща на града. Големото бълшинство между тях сж изпитани комунисти-революционери. Тук класовата борба несъществува, нямаше революционери и контрареволуционери щом дойде се плаща за превоза, класовото чувство е тжпено. Из устата на местните комунисти-поплюковци се чуваше само едно: Здравствай те братушки.

Така българските комунисти се отплащат на Руските си другари за несмешните средства, които последните пржскаат тук за делото на революцията.

Безсънието е, че тия войсковы части отиват не къде, да се подготвят за нови походи против Съветска Русия.

Кои улеснява техния транспорт — нашите комунисти.

Нужно ли е прочие, да се покаже пример по срамен от той за падението на нашите комунисти.

Народнашката партия

Първият конгрес на обединената народно прогресивна партия показа ясно, че „обединението“ между народняци и прогресисти е скръпено със много гвили конци. Прогресистите във обединената партия се третират като неприятели „пришълци“, които нямат думата в общата партия. Роднинското чорбаджийско котило във управлението на народняшката партия си остава надменно и недостъпно — а обновление, както всякога. И тази партия, която е неспособна да гарантира един демократичен порядък сред собствените си партизанти, се напъва да въдвори демокрацията в България! Не партията, а вулгарни чорбаджийски котерия е била всякога и за винаги ще си остане такава. Народняшката партия.

Имат думата „левичарите“ — бивши социалисти в прогресивната: Цоню Бръшлянов Сисаревски и пр.

ХРОНИКА

Новогодишната вечеря на Плевенската организация излезе блестяща по организация и по посещение. Въпреки големите разходи реализира се един значителен приход за в полза на инстационания фонд при организацията.

Адвокатско събрание. На 29 декември бе свикано протестационно събрание от Плевенската секция на адвокатския съюз в България, на което говориха Ал. Циронков и др. Г. Марков върху посегателството на дружбашкото правителство върху правосъдното дело в страната. Повод за събраниято даде уволнението и преместването на съдиите поради проявената ст тях самостоятелност. При повишено настроение събраниято взема протестна резолюция.

Печатница ГУГЕНБЕРГ — Плевен.

Тетевен — село Верни на своята политика, да нахвърлят селото срещу града, дружбашките почнаха да обръщат градовете в села и обратно. По Нездельчо Георгиев от Деков и др.

с. Рбланица става околноски център, и Тетевен се обръща в обикновено село. Забележително е, че той „реферат“ става при живото участие на народняците: Зетя на Генчев — Рблански — е роден в Рбланица. И тук народняшката партия си остава котерия.

в. „НАРОД“

Е вече най добрия ежедневник. Социал-демократите могат с гордост да го сочат като един най-добре информирани, и най-добре списван ежедневник.

Другарите от села и градове са длжжни да напрегнат всички те си усилия, за да провикне любият ни вестник в най-тжмните кжтчета на народа.

СТОЯН ОМАРЧЕВСКИ говори в Плевен на 1 януарий Неудачен новогодишен подарък изпратиха дружбашките на Плевенци. На множеството въпроси, по които дружбашките отдавна длжжат отговор на обществото, Омарчевски не даде никакъв отговор.

СВЕДЕНИЯТА НА

от троянско показва на едно видимо засилване на партийното дело във тоя край. Мушията на Власковски е на пропадане. Ние поздравяваме нашите Троянски другари със тези им успехи.

В работническата Кооперация „Народ“ — Плевен

Пристигнаха всички необходими и най-доброкачествени продукти за празниците. Парафюми за Госпожици и дами.

Цени строго определени. Мерки най-точни

Само кооперация „Народ“ раздава редовно дивиденди върху консумацията.

4000 ЛИТРА ВИНО

Тжмза и памет

С гаранция за анализ

Условия при поискване, франко селото.

Продава ТОМО ПОПОВ.

с. Лозица Никополско.

Четете и разпространявайте

вестник „ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ“